

דְּאֶקְרִי עֲלֵמָא דְּפִירוּדָא, וְבַר נָשׁ אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ וְלֹא
אֲשֶׁתִּכַּח כי כך יש לו לאדם שלושה עולמות כי העולם הראשון ממטה למעלה הוא
 עולם העשיה שהוא נקרא עולם הפירוד מאחר ששם יכולים להיפרד מהקדושה העליונה
 ומשם נמצא באדם בחינת נפש אמנם היא נמצאת בו ולא נמצאת כי בשעת השינה היא
 מסתלקת ממנו ואז גופו נמצא והיא לא נמצאת (הרמ"ז). **כִּד בְּעָאן לְאִסְתַּכְּלָא**
בֵּיהּ, אִסְתַּלְּק מִנֵּיהּוּ וְלֹא אֶתְחַזִּי אמנם בשעת מיתתו כאשר רוצים
 להסתכל בו הוא מסתלק מהם ואינו נראה, הגם שנשאר בו הבלא דגרמי, מ"מ היא לא
 נראית כבחיינו (רמ"ק).

העולם השני כנגד הבריאה

עֲלֵמָא הַנִּינָא, עֲלֵמָא דְּאִיהוּ קָשִׁיר בְּהָהוּא עֲלֵמָא
עֲלָאָה, וְדָא הוּא גֵן עֵדֵן דִּי בְּאַרְעָא, דְּדָא הוּא
קָשִׁיר בְּעֵלְמָא אַחְרָא עֲלָאָה העולם השני הוא עולם שקשור בעולם
 העליון, דהיינו שהוא גן עדן הארץ שהוא בעשיה שבו מדור הרוחות והוא קשור בעולם
 האחר העליון שהוא הבריאה מאחר שגן עדן הארץ שמצד המלכות הוא קשור עם גן עדן
 העליון שמצד הבינה (מק"מ), **וּמַהֲאִי אֶתִּידַע וְאֲשֶׁתִּמּוֹדַע עֲלֵמָא**
אַחְרָא וע"י גן עדן הארץ נודע וניכר העולם האחר העליון שהוא גן עדן העליון
 שבבריאה מאחר שהוא לא מושג אלא רק דרך גן עדן הארץ (שע"ר).

כל מציאות האדם בעולם הזה למטה הוא כדוגמת מעלה

עֲלֹמָא תְּלִיתָאָה, עֲלֹמָא עֲלָאָה טְמִירָא, גְּנִיז וְסָתִים,

דְּלִית מֵאֵן דִּי־דַע לִיה העולם השלישי הוא עולם עליון ונסתר

והוא גנוז וסתום שאין מי שיודע אותו, **כְּמָה דְכְּתִיב,** כמ"ש (ישעיה סד) **עֵין**

לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבֵה לּוֹ הוא הגן עדן העליון

של הנשמות. **וְכֹלָא כְּגִוּוֹנָא עֲלָאָה** כל מציאות האדם בעולם הזה למטה הוא

כדוגמת מעלה, **(קְדָמָאָה דְאַמִּינָא וּבְקָשׁוּט) דְכְּתִיב,** כמ"ש (בראשית ט) **בְּצִלֹם**

אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם [מא]. • (תא חזי וְדאי).

כשהאדם מסתלק מן העולם זוכה לעלות ולחזור לשורשו העליון

עַל דָּא כְּתִיב, (דברים יד) **בְּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם וְגוֹ',**

כְּמָה דְאוּקְמוּהִי ועל כך כתוב 'בנים אתם לה' אלהיכם' כי הנר"ן של

ישראל הם יצאו מייחוד הספירות שבבי"ע כי הנפשות הם מייחוד עשיה ורוחות הם מייחוד

יצירה ונפשות הם מייחוד הבריאה ומשום כך ישראל נקראים בנים של הקב"ה כמו

שביארו החברים (רמ"ז). **וְאֵלִין אֵינּוֹן בְּצִלֹם אֱלֹהִים, וְאֵלִין**

יְרֵתִין יְרוּתָא עֲלָאָה כְּגִוּוֹנָא דִּילִיה כי אלו נשמות ישראל הם בצלם

אלהים והם היורשים את הירושה העליונה כל אחד כפי מדרגתו ושורשו מאחר שלאחר

אור הרשב"י

להתעלות ממטה למעלה והוא עולה מהעשיה ליצירה ומהיצירה לבריאה עד שהוא מגיע לאצילות שאז הוא נקרא בן (רמ"ק).

כך יש לקב"ה שלושה עולמות כן יש לאדם שלושה עולמות אלא שההבדל הוא שהא"ם מתפשט ממעלה למטה והאדם הולך

הלימוד היוממי

לע"נ שרה בת גולה ע"ה

המיתה כל בחינה חוזרת לשורשה. **וְעַל דָּא אַזְהַר בְּאַזְרֵייתָא** ומשום כך הזהירה התורה, (דברים יד) **לֹא תִתְגַּדְדוּ וְלֹא תִשְׂמְנוּ קָרְחָה. דְּהָא לָא אַתְאַבִּיד, וְהָא שְׂכִיחַ בְּעֵלְמִין טְבִין עֲלֵאִין וַיִּקְרִין, לְהוּזִין חֲדָן כִּד אֶסְתְּלַק (צדיקא) מֵהָאִי עֲלֵמָא** מאחר שבאמת נשמות ישראל לא מתים ונאבדים כי הרי הם מצויים בעולמות טובים ועליונים ויקרים ולכן אם בני האדם היו יודעים את זה הם היו שמחים כאשר מסתלק האדם מהעולם מאחר שאז הם זוכים לעלות אל שורשם העליון (רמ"ק).

מסביר תהליך התפשטות הרוח מהגוף וסדר הטהרה

וְתָא חַזִּי, אֶלְמָלָא לָא חָב אָדָם, לָא יִטְעַם טַעְמָא דְמוֹתָא בְּהָאִי עֲלֵמָא, בְּזַמְנָא דְעֵייל לְעֵלְמִין אַתְרֵנִין בא וראה שאילו לא היה חוטא האדם שאז הוא לא היה טועם את טעם המיתה בעולם הזה, אז בזמן שהוא היה צריך להיכנס לעולמות אחרים. **אַבְל בְּגִין דְחָב, טַעַם טַעְמָא דְמוֹתָא, עַד לָא יִיעוּל לְאִינוּן עֲלֵמִין, וְאַתְפְּשֵׁט רוּחָא מֵהָאִי גּוּפָא, וְאַשְׁאֵר לִיהַ בְּהָאִי עֲלֵמָא** אבל מכיון שחטא האדם אז נגזר עליו שיטעם את טעם המיתה בטרם שהוא עולה לאלו העולמות העליונים ואז הרוח מתפשט מהלבוש של הגוף והוא משאיר אותו בעולם הזה, **וְרוּחָא אֶסְתְּחִיא בְּנַהַר דִּינּוּר לְקַבְּלָא עוֹנָשָׁא** ואז הרוח מתרחצת בנהר דינור בכדי לקבל את עונשה. **וְלִבְתָּר עֵיילָא לְגִין עֲדָן דְּבְאַרְעָא** ורק אח"כ היא זוכה להיכנס אל גן עדן הארץ, **וְאַזְדַּמְנָא לִיהַ**

מֵאַנָּה אֶחָרָא דְנְהוֹרָא, כְּהֵאִי פְרִצוּפָא דְגוּפָא דְהֵאִי
עָלְמָא מְמִשׁ ואז מכינים לה שם לבוש אחר של אור, שהוא כדוגמת הפרצוף והגוף
שהוא היה לבוש בו בעולם הזה ממשי, וְאֶת־לְבָשׁ וְאֶת־תְּקֵן בֵּיהּ. וְתַמּוֹן
הוא מְרוֹרָא דִּילֵיהּ תְּדִיר ובזה הרוח מתלבשת ונתקנת בו ושם הוא המדור
שלה תמיד. וְאֶת־קֶשֶׁר בְּרִישׁ יְרַחֵי וְשִׁבְתִּי בְּנִשְׁמָתָא. וְסֻלֵּיק
וְאֶת־עֶפְר לְעִילָא לְעִילָא ובכל ראש חודש ושבת זה הרוח נקשרת בנשמה
שנמצאת בגן עדן העליון שבבריאה, כי אז הרוח עולה ומתעטרת שם למעלה למעלה,
תְּהָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה סו) וְהָיָה מִיַּד־יְהוָה בְּחֻדְשׁוֹ וְגו' וזהו מש"כ בפסוק וְהָיָה מִיַּד־יְהוָה בְּחֻדְשׁוֹ וְגו' כי אז עולים
הרוחות לבריאה למעלה.

בשבת ובראש חודש דבר אחד שבשניהם יש שפע מו"א אל נוק'
מִיַּד־יְהוָה בְּחֻדְשׁוֹ אִמְרֵי וקשה למה כתוב שמידי חודש בחודשו באים
להשתחוות לפני ה'. אֵלָא רְזָא דְמַלְאָה, בְּגִין תְּדִתוּתֵי
דְּסִיְהָרָא, דְּאֶת־עֶפְרָא (עֶפְרוֹי) לְאַנְהָרָא מִן שְׁמִשָּׁא בְּהוּא
וְמִנָּה אלא סוד הדבר הוא בגלל שבאותו הזמן מתחדשת ומתעטרת הלבנה שהיא בסוד
המלכות מהשמש שהוא בסוד ז"א. וְכֵן מִיַּד־יְהוָה בְּשִׁבְתוֹ, מִיַּד־יְהוָה בְּשִׁבְתוֹ
דְּאֵי סִיְהָרָא. בְּשִׁבְתוֹ דְּאֵי שְׁמִשָּׁא. דְּנְהוֹרָא אֶתִּיא לָהּ מִן
תַּמּוֹן הוא הלבנה שהיא כנגד המלכות שהיא סוד ליל שבת ומש"כ 'בשבתו' הכוונה אל
ז"א הנקרא שמש בסוד שבת ו' והוא סוד יום השבת כי ממנו בא האור אל המלכות. וְעַל